

Az első kaland

Egyszer volt,hol nem volt,élt egyszer egy cica,akit Kikinek hívtak.Ez az állat nagyon szeretett kóborolni, főleg éjszaka.

Egy viharos éjjel kezdődött minden, amikor elment és nem jött haza. Emiatt a gazdája nagyon aggódott érte. Kereste,de nem találta,mivel Kiki messze volt, félt, fázott és elbújt egy bokorba. Elaludt. Arra riadt fel,hogy egy parázsló szemű lény állt mögötte. Ettől nagyon megijedt, de már késő volt. Azonnal felkapta Kikit és vitte magával a barlangjába. Ott több csontvázat és csontketrecbe zárt állatokat látott. Már tudta, hogy a többiekkel együtt ő is erre a sorsra fog kerülni.A ketrecben lapult Tapsi a nyúl, Vaksi a vakond.Samu a kutya pedig egy fatörzs vastagságú láncra

volt kikötve. Ezek után már csak arra tudott gondolni, hogyan lehetne megszökni. Borzasztó félelem lett úrrá rajtuk, de tudták, hogy innen menekülniük kell. Szerencséjükre az égő szemű szörny a fáradtságtól elaludt. Álmában még nagyokat is csámcsogott. Aztán Kiki óvatosan odakúszott hozzá és keresni kezdte a kulcsokat. Tapsi eközben éberén figyelt és próbálta irányítani a veszélyes műveletet. Csak ő láthatta, hogy fogvatartójuk hova dugta el a lakat kulcsait. A füléből kinőtt hatalmas szőr relytette azokat. Ám hirtelen a tüzes szemű szörny ébredezni kezdett. Ettől nagyon megrémültek. Hirtelen mozdulattal Samu lépett akcióba, és beleharapott a sárkány orrába. Fájdalmas üvöltéssel lángok csaptak ki a szájából. A fürge macska gyorsan elkapta a kulcsokat és kiszabadította a többieket. A vakond ásni

kezdett egy alagutat,és föld alatti menekülésbe kezdtek.Mikor egy tisztáson feltúrt az ásás nagy mestere szomorúan búcsúztak el tőle.Samu a kutya kiszimatolta a haza vezető utat.

A cica gazdája örömmel befogadta mindannyiukat.Egymás szavába vágva mesélték el veszélyes kalandjukat.Megfogadták,hogy soha többet nem hagyják el biztonságos otthonukat.

Csipkebogyó